

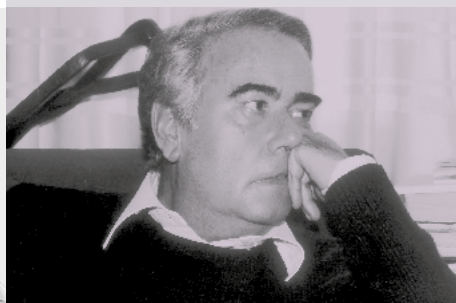
tribut Joan Perucho

Bienve Moya

Gestor cultural

bienve.moya@gmail.com

M'arriba un missatge en què se'm demana si podria enfilem unes paraules sobre algun llibre «que t'hagi marcat d'alguna manera». Home, sí, hi ha algun llibre que, certament, d'alguna manera, ha contribuït a la meua obstinació per la lectura, i a la posterior dedicació a l'escriptura. Un d'ells, el que més destacaria, fora *Les històries naturals*, de Joan Perucho. Aquesta és, sens dubte, la novel·la que més temps m'ha estat ballant pel cap; i la que, un cop l'has llegida, deu haver influït abastament en els meus treballs literaris.

Evidentment n'hi ha moltes, però entre totes elles destaquen les prodigioses i naturalíssimes històries de Perucho i els fascinants personatges de la seva novel·la, des del Dip, recreació del vampirisme a la Mediterrània, fins al cavaller Montpalau i els

seus artificiosos estudis naturalistes i de botànica fantasiosa. També de l'enginy de Perucho m'ha seduït, i no poc, el mirífic cavaller Kosmas, aquell extraordinari cavaller bizantí fora del seu temps que, perdut per les fragositats d'una remota geografia bètica, topa amb les meravelles zoomorfes de l'exuberant imaginació de Perucho.

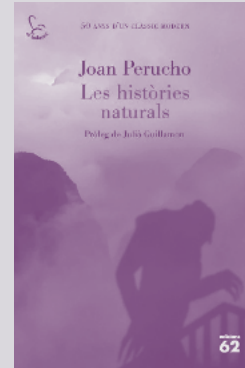
Del cavaller Onofre de Dip de *Les històries naturals*, entre altres singularitats, em causà meravella com un ésser que ha aconseguit la immortalitat pot arribar a ser envaït per un sentiment tan prosaïcament humà com la nostàlgia; de què pot sentir nostàlgia un ésser que ha aconseguit la terriblement monòtona immortalitat? Els suposats no-moridors, els éssers que han de suportar l'eternitat, poden ser abordats per un sentiment tan ordinari com la nostàlgia? Aquest sentiment que els mortals patim quan ens adonem que hem deixat enrere un període feliç, o simplement més feliç que el moment en què ens assalta la nostàlgia, aquesta banal afecció que els pedants del segle passat, per no compartir amb la plebs un sentiment tan ordinari com la nostàlgia, anomenaren esplín.

Pensem per un instant que, si acceptem que herois, semideus i altres éssers angèlics que han aconseguit la immortalitat poden arribar a ser presos de la nostàlgia

Als suposats éssers eternals no els cal exercir la memòria, la capacitat de recordar, aquell estat que ens duu a rememorar el passat, ja que els immortals no tenen temps passat, viuen en un dia etern. O sí, els immortals també estan subjectes a patir nostàlgia, pateixen de malenconia? D'esplín? Perucho diu que sí, que Onofre de Dip, el cavaller que acompanyà el rei català fins a Hongria per al casament, i que, un cop allí, va ser inoculat pel vampir amb la terrible creu de la vida eterna, tornà al cap d'uns segles a la terra nadiua perquè en sentia nostàlgia, una tremenda nostàlgia que l'exposava a perdre el suposat bé de l'eternitat.

Podria ser que aquest propòsit de dotar un immortal amb el sentiment de la nostàlgia fos un envit de rescabament per part del moridor Perucho? Pensem per un instant que, si acceptem que herois, semideus i altres éssers angèlics que han aconseguit la immortalitat poden arribar a ser presos de la nostàlgia, algú podria animar-se a novel·lar l'epopeia de Jesús, el déu-home, que, a causa del record de la seva felicitat infància entre mortals, experimentà aquest sentiment i acabà al Gòlgota.

Perucho podria haver-ho fet? En la circumstància social i cultural dels seus dies al món, asseguraríem que ho hauria tingut pelut —si més no, de publicar-ho. Però i en l'actualitat, algú es pot veure amb cor d'encetar tan àrdua empresa?

Les històries naturals
Joan Perucho

Edicions 62

Barcelona, 2011

Advocat de professió, Perucho sempre va ser un apassionat de les lletres. A la UB va col·laborar en nombroses revistes, algunes de clandestines, i posteriorment va participar en diferents capçaleres escrivint sobre crítica literària i cultural. La seva obra, novel·la i poesia, combina elements tradicionals i avantguardistes en un mateix relat literari, cosa que en fa una proposta original i creativa. Va ser nomenat doctor *honoris causa* per la URV i va ser guardonat amb la Creu de Sant Jordi. ■